

Uzdravení malomocného

Mk 1,40-45 (6. neděle v mezidobí)

Uzdravení malomocného

Drazí farníci, v dnešním úryvku evangelia čteme o uzdravení malomocného. Když byl někdo nemocný malomocenstvím, tak to byla velmi závažná nemoc. Tito lidé trpěli nejen tělesně, ale také sociálně, neboť byli vyloučeni ze společnosti a museli se zdržovat mimo společenství. Přesně jak jsme to četli v dnešním prvním čtení: *“Malomocný, na němž se objeví vyrážka, ať chodí v roztržených šatech, s rozpuštěnými vlasy a se zahalenými vousy a bude volat Nečistý, nečistý! Je nečistý po všechen čas, pokud bude mít vyrážku. Je nečistý, bude bydlet sám, musí se zdržovat mimo tábor”* (Lv 13,44-46). Malomocný sice žije, ale je zároveň společensky a nábožensky mrtvý. Je vyhnán do samoty a chybí mu vztahy, ikdyž nemůžeme vyloučit, že se malomocní spolu setkávali. Tragické nám můžem připadat i to, že musel křikem upozorňovat na svou nemoc každého, kdo se chtěl k němu přiblížit. Není divu, že uzdravení malomocného bylo v té době chápáno téměř jako vzkříšení mrtvého.

K Ježíšovi přichází malomocný a klekl před ním na kolena. Když k němu přicházel, tak musel křičet: Nečistý, nečistý, aby ho upozornil na svou nemoc. Ježíš však od něho neutíká pryč a nemá strach. Každý může k Božímu Synu přijít beze strachu, ikdyby byl veliký hříšník a nebo nevléčitelně nemocný. Malomocný před Ježíšem kleká a s velikou vírou jej prosí: *“Chceš-li, můžeš mě očistit”*. On nejen touží, ale ví, že ho Ježíš může uzdravit. Je to modlitba člověka, který poznal ponížení, potupení a prosí Boha o veliký dar uzdravení. Všimněme si také, jakým způsobem prosí Ježíše. Nenaléhá, ale apeluje na Ježíšovu vůli. Přesně tak, jak se modlil Ježíš v Getsemanské zahradě, když říkal: *“Ne má vůle, ale tvá vůle se staň Otče”*. **Ježíš se nad malomocným slitoval a uzdravil ho.** Řecké slovo *σπλαγχνισθείς* (se slitoval) vyjadřuje hnutí vnitřních orgánů. Je to mateřský atribut Boha, který pohnut lidským neštěstím chce člověku pomoci, protože ho miluje..

Drazí farníci, co nám může tento příběh říci v dnešní době? V pozici nemocného se nachází každý z nás. Nejedná se ale jen o nemoc těla, ale také o nemoc duše, což je způsobené hříchem. Záleží pak na nás, jestli si připustíme, že jsme nemocní hříchem. Jestli přicházíme za Ježíšem a s vírou klekáme před ním na kolena a prosíme o uzdravení duše. Možností máme hned několik. Ať to jsou Mše svaté v kostele, modlitba růžence před bohoslužbou a nebo adorace Nejsvětější svátosti. Pán Ježíš na nás v kostele čeká.